

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

19. juni 2008

Hermed fremsendes til Europaudvalgets orientering formandskabets rapport vedr. status på det forberedende og uformelle arbejde om implementeringen af Lissabon-traktaten.

Det var forudset, at der ville blive en første drøftelse af implementeringen af Lissabon-traktaten på Det Europæiske Råd d. 19-20. juni 2008. Denne drøftelse er imidlertid i lyset af det irske nej taget af dagsordenen.

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 13. juni 2008
(OR. en)**

10650/08

POLGEN 66

NOTE

fra: formandskabet

til: Det Europæiske Råd

Vedr.: Det Europæiske Råd (den 19.-20. juni 2008)

Situationsrapport fra formandskabet til Det Europæiske Råd

- Forberedende arbejde med henblik på Lissabontraktatens ikrafttræden

Hermed følger til delegationerne situationsrapporten fra formandskabet til Det Europæiske Råd om det forberedende arbejde med henblik på Lissabontraktatens ikrafttræden.

**FORBEREDENDE ARBEJDE MED HENBLIK PÅ
LISSABONTRAKTATENS IKRAFTTRÆDEN**

Indledning

1. Den 14. december 2007 nåede Det Europæiske Råd til enighed om, at det

"vil gøre status over det nødvendige forberedende arbejde, når det er relevant, for at sikre, at traktaten er fuldt funktionsdygtig, så snart den træder i kraft. Det fremhæver, at der er tale om en omfattende opgave, og at der derfor er behov for en fælles ramme og politisk vejledning på højeste plan. Det tekniske arbejde begynder i januar i Bruxelles på basis af et arbejdsprogram, der forelægges af den kommende formand for Det Europæiske Råd under dennes ansvar.

Formålet med denne rapport, der er udarbejdet under formandskabets ansvar, er at give Det Europæiske Råd et overblik over det arbejde, der er foregået i de sidste seks måneder til gennemførelse af dette mandat.

2. Det forberedende arbejde er foregået parallelt med ratifikationsprocessen for Lissabontraktaten, som stadig er i gang. Det er klart, at der først kan træffes afgørelser, når Lissabontraktaten er trådt i kraft efter at være blevet ratificeret af alle 27 medlemsstater.
3. Gennem de sidste seks måneder har formandskabet indkaldt til en række møder mellem de faste repræsentanter (med deltagelse af en repræsentant for Kommissionen) for at drøfte de forskellige spørgsmål i forbindelse med Lissabontraktatens ikrafttræden (jf. bilaget). Denne rapport sammenfatter de væsentligste punkter, der er behandlet i den forbindelse.

4. Eftersom en række spørgsmål i forbindelse med Lissabontraktatens ikrafttræden forudsætter en forståelse med Europa-Parlamentet, har formandskabet haft regelmæssige uformelle kontakter med Europa-Parlamentet siden årets begyndelse. Kontakterne har været af sonderende karakter, men har gjort det muligt for Europa-Parlamentet at give nogle nyttige oplysninger om de spørgsmål, som det har en særlig interesse i, og som det mener vil kræve en fælles forståelse mellem institutionerne.

5. Der har især været kontakt med Europa-Parlamentets formand, Hans-Gert Pöttering, og hans kabinet, men der har også været separate møder med repræsentanter for LIBE-udvalget (om overgangen til fælles beslutningsprocedure inden for RIA) og regelmæssige budgettrepartsmøder, som har omfattet visse budgetmæssige aspekter i forbindelse med Lissabontraktatens ikrafttræden.

* * * *

Status

1. Borgerinitiativ (artikel 11 i TEU og artikel 24 i TEUF)

Med artikel 11, stk. 4, i TEU indføres muligheden for borgerinitiativer, der indebærer, at Kommissionen opfordres til at fremsætte et egnet forslag om spørgsmål, hvor mindst en million borgere mener, at en EU-retsakt er nødvendig til gennemførelse af traktaterne. De procedurer og betingelser, der er nødvendige for fremsættelsen af et sådant borgerinitiativ, skal fastlægges i en forordning, der bygger på artikel 24 i TEUF. Delegationerne havde en foreløbig udveksling af synspunkter om spørgsmål som f.eks., hvad der skal forstås ved "unionsborgere [...] fra et betydeligt antal medlemsstater", hvorvidt der bør kræves et minimumsantal af underskrivere fra hver af disse medlemsstater, samt nogle af de praktiske aspekter i forbindelse med fremsættelsen af et sådant initiativ. Kommissionen vil skulle forholde sig til disse spørgsmål, når den udarbejder sit forslag til forordning.

2. Databeskyttelse (artikel 16 i TEUF og artikel 39 i TEU)

Delegationerne var af den opfattelse, at de nuværende regler om databeskyttelse fortsat vil finde anvendelse, indtil de nye bestemmelser i Lissabontraktaten er gennemført. De pågældende bestemmelser skal vedtages på forslag af Kommissionen efter den almindelige lovgivningsprocedure, når Lissabontraktaten er trådt i kraft. Rådet skal vedtage specifikke regler på FUSP-området i overensstemmelse med artikel 39 i TEU.

3. Generaladvokater (erklæring nr. 38 fra RK 2007 og artikel 252 i TEUF)

I erklæring nr. 38 erklærede konferencen, at Rådet vil give sin tilslutning til, at antallet af generaladvokater forøges, hvis Domstolen begærer dette. Eftersom denne erklæring var et vigtigt led i det samlede kompromis om institutionelle spørgsmål, kan en sådan begæring fra Domstolen forventes meget snart efter traktatens ikrafttræden.

4. Rådgivende udvalg for udnævnelse af dommere (artikel 255 i TEUF)

Initiativet tilkommer her Domstolens præsident. Det blev understreget, at der skal træffes afgørelser om nedsættelse af udvalget snarest muligt efter traktatens ikrafttræden, da udvalget skal kunne fungere hurtigst muligt, idet der må påregnes en række udnævnelser til Domstolen i løbet af 2009.

5. Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter (artikel 290 og 291 i TEUF)

Med hensyn til delegerede retsakter (dvs. almengyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der udbygger eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i en lovgivningsmæssig retsakt) nåede delegationerne til enighed om, at der ikke er et lovkrav om horisontale bestemmelser, f.eks. i form af en interinstitutionel aftale, for at kunne gennemføre bestemmelserne i artikel 290. Det vil imidlertid være hensigtsmæssigt, hvis Kommissionen kan foreslå en standardformulering til indsættelse i nye lovgivningsforslag efter traktatens ikrafttræden, og at de tre institutioner bliver enige herom. I mellemtiden vil det igangværende arbejde med at tilpasse eksisterende lovgivning til forskriftsproceduren med kontrol fortsætte.

Med hensyn til gennemførelsesretsakter (dvs. retsakter, der tillægger Kommissionen - eller i visse tilfælde - Rådet gennemførelsesbeføjelser) var der bred accept af, at det ikke haster rent juridisk med at vedtage en ny "komitologiafgørelse" (på grundlag af artikel 291, stk. 3, i TEUF), eftersom den nugældende afgørelse er forenelig med den nye traktat og fortsat kan finde anvendelse (med undtagelse af forskriftsproceduren med kontrol - som fremover vil være omfattet af bestemmelserne om delegerede retsakter).

6. Overgang til fælles beslutningsprocedure

Som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden vil proceduren for vedtagelse af retsakter blive ændret på en række områder. Det er derfor et spørgsmål, hvad man skal gøre med forslag, der for øjeblikket ikke er færdigbehandlet (eller som måske endnu fremsættes i henhold til gældende traktatregler), og hvordan det sikres, at lovgivningsarbejdet ikke forstyrres unødigt som følge af overgangen til den nye traktat. Delegationerne drøftede dette spørgsmål på grundlag af lister over ikke-færdigbehandlede forslag på RIA-området, som var opdelt i forskellige kategorier. Der var almindelig enighed om, at spørgsmål, som der er opnået politisk enighed om inden sommerferien eller kort tid derefter, og som Europa-Parlamentet har afgivet udtalelse om, i princippet bør vedtages inden årets udgang. Kontakterne til Europa-Parlamentet bør udnyttes til at få at vide, om det er parat til at fremsætte de udtalelser, der endnu mangler, om hastende sager, så vedtagelse bliver mulig inden årets udgang. Med hensyn til sager, hvor vedtagelse ikke er mulig inden Lissabontraktatens ikrafttræden, var der enighed om at følge den fremgangsmåde, der tidligere er brugt ved nye traktaters ikrafttræden. Det betyder, at Rådet i disse tilfælde kan bede Europa-Parlamentet om at acceptere, at såfremt det allerede har afgivet udtalelse, kan denne udtalelse betragtes som en førstebehandling under den fælles beslutningsprocedure.

Hvad angår den inddragelse af de nationale parlamenter, der indføres med Lissabontraktaten, blev det bekræftet, at de nye bestemmelser kun vil have juridisk gyldighed for nye forslag, der fremsættes efter traktatens ikrafttræden. En delegation mente, at de nationale parlamenter alligevel bør høres om de lovgivningsforslag, der ikke er færdigbehandlet den 1. januar 2009, i det mindste om de nyeste af dem, og hvis det ikke haster specielt. Mere generelt understregede flere delegationer betydningen af at sikre, at dokumenter når frem til de nationale parlamenter i god tid og på deres egne sprog.

7. Komitéstrukturer på RIA-området (artikel 71 i TEUF)

Drøftelserne omhandlede både den rolle, Den Stående Komité for den Indre Sikkerhed skal have, og de mere generelle aspekter af den fremtidige komitéstruktur.

Der var udbredt enighed om, at Den Stående Komité for den Indre Sikkerhed skal sikre effektivt operationelt samarbejde og koordinering, afdække eventuelle mangler eller fejl og fremsætte passende henstillinger til afhjælpning heraf. Den skal ikke inddrages i lovgivningsprocessen, men der skal tages behørigt hensyn til de operationelle behov i lovgivningsprocessen. Det blev anerkendt, at komitéen skal arbejde ud fra medlemsstaternes hovedstæder, men med passende støtte fra Bruxelles. Det blev accepteret, at der ikke længere vil være brug for, at taskforcen af politichefer har en formel rolle.

Resultatet af drøftelserne vil blive anvendt som grundlag for den fremtidige afgørelse om nedsættelse af komitéen.

Der var forskellige synspunkter med hensyn til de fremtidige strukturer på RIA-området. Mange delegationer så den nye traktat som en anledning til at strømline de eksisterende strukturer. Efter deres mening bør SCIFA derfor nedlægges, og Artikel 36-Udvalget (der ikke længere er omhandlet i den nye traktat) bør ikke genskabes. Andre delegationer gav imidlertid udtryk for, at de ønsker at bevare SCIFA, og enkelte af dem ønskede også at beholde Artikel 36-Udvalget, dog i en reduceret udgave. Dette punkt vil skulle drøftes yderligere.

8. Budget for 2009

Budgettet for 2009 skal udarbejdes efter de procedurer, der gælder efter de nuværende traktater, men vil skulle tage højde for de midler, der er nødvendige som følge af traktatens ikrafttræden. Der er blevet undersøgt en række muligheder med hensyn til, hvordan det kan gøres. Hvad angår Det Europæiske Råds budgetbehov vil der blive fremlagt et addendum til budgetoverslagene med et beløb til uforudsete udgifter, som Rådet skal træffe afgørelse om efter de normale budgetprocedurer. I forbindelse med drøftelserne om dette punkt har flere delegationer understreget, at det er nødvendigt at tage hensyn til budgetbehovene i både Tjenesten for EU's Optræden Udertil og Det Europæiske Råd. (Med hensyn til Tjenesten for EU's Optræden Udertil, se punkt 12).

9. Budgetprocedure

Budgetudvalget blev efter en foreløbig drøftelse blandt de faste repræsentanter opfordret til at foretage en analyse af Lissabontraktatens konsekvenser for budgetprocedurerne. Udvalget identificerede efterfølgende nogle spørgsmål, som det mente det er nødvendigt at tage op, for at traktatens ikrafttræden kan blive gnidningsløs. Det opstillede også en foreløbig liste over de bestemmelser i den interinstitutionelle aftale og finansforordningen, som vil blive berørt eller forældet af nye traktatbestemmelser. Det blev besluttet, at Budgetudvalget skal arbejde videre med disse spørgsmål.

På baggrund af resultaterne af drøftelserne på trepartsmødet den 16. april nåede de faste repræsentanter til enighed om en foreløbig tidsplan for budgetproceduren vedrørende 2010.

10. Programmering (erklæring nr. 9 fra RK 2007 og artikel 17 i TEU)

Der var bred enighed om, at de nuværende ordninger fungerer tilfredsstillende, og at det overordnede sigte bør være at strømline de eksisterende procedurer og undgå overlappning. Det var den almindelige opfattelse, at det flerårige program for Rådet, der er omhandlet i erklæring nr. 9, må være det samme som det attenmånedsprogram, der udarbejdes af den gruppe på tre medlemsstater, der varetager formandskabet. Der var bred enighed om, at det overordnede programmeringsansvar fortsat bør ligge hos de tre formandskaber, og at formanden for Rådet for Udenrigsanliggender bør deltage i processen. Det spørgsmål blev også rejst, om formanden for Det Europæiske Råd skal inddrages i forberedelsen af attenmånedsprogrammet.

Hvad angår de interinstitutionelle aftaler om programmering, der er omhandlet i artikel 17 i TEU, mente delegationerne, at de ikke bør være bindende, og at hver institution fortsat skal have ansvaret for at tilrettelægge sit eget arbejde.

11. Det Europæiske Råds og Rådets forretningsorden (artikel 235 og 240 i TEUF)

Ud fra den forudsætning, at Rådets forretningsorden kun bør ændres i det omfang, det er nødvendigt som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden, drøftede de faste repræsentanter eventuelle ændringer af de nuværende bestemmelser. Der blev opnået bred enighed under forudsætning af, at der medtages en række bestemmelser om arbejdsdelingen mellem Rådet for Almindelige Anliggender og Rådet for Udenrigsanliggender og forberedelsen af Det Europæiske Råds møder, som det blev besluttet at behandle på et senere tidspunkt.

Der blev gjort betydelige fremskridt med hensyn til de tekniske aspekter af Det Europæiske Råds forretningsorden; visse andre spørgsmål, der navnlig vedrører forberedelsen af Det Europæiske Råds møder, skal drøftes yderligere. Under en foreløbig udveksling af synspunkter blev der fokuseret på, hvilke roller de involverede i forberedelsen af Det Europæiske Råds møder hver især skal varetage. Der var bred enighed om, at det er nødvendigt, at alle arbejder tæt sammen. En lang række delegationer understregede, at det skal sikres, at stats- eller regeringschefen for den medlemsstat, der varetager formandskabet for Rådet, får en passende rolle i forbindelse med Det Europæiske Råds møder. Disse spørgsmål skal drøftes yderligere.

12. Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (artikel 27, stk. 3, i TEU og erklæring nr. 15 fra RK 2007)

I overensstemmelse med RK-erklæring nr. 15 påbegyndtes drøftelserne af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil med henvisning til det meget nyttige arbejde, der allerede var udført i 2005. Der var bred enighed om, at Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør være på plads og operationel lige fra begyndelsen (selv om der uvægerligt vil gå et stykke tid, før der opnås fuld operationel kapacitet). Dette betyder, at afgørelsen om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere, jf. artikel 27, stk. 3, i TEU, bør træffes snarest muligt efter traktatens ikrafttræden. Dette kræver, at der er politisk enighed om hovedelementerne i afgørelsen inden udgangen af 2008. Der er navnlig behov for yderligere tekniske drøftelser for at udmønte denne tjenestes enestående karakter (den er adskilt fra såvel Rådet som Kommissionen, men får en tæt tilknytning til dem begge) på det konkrete plan. Det blev understreget, at Rådet og Kommissionen begge kan yde administrativ støtte til Tjenesten for EU's Optræden Udadtil. En række delegationer understregede, at der er behov for et udkast til organigram for den kommende Tjeneste for EU's Optræden Udadtil.

Delegationerne var enige om, at Tjenesten for EU's Optræden Udadtil ikke blot skal bistå den højtstående repræsentant med opfyldelsen af hans/hendes mandat, men også skal yde støtte til de forskellige institutioner, når det er relevant, samt til medlemsstaterne.

Med hensyn til omfanget af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil gik de foreløbige synspunkter i retning af, at Policyenheden og de relevante tjenester under GDE (Generalsekretariatet for Rådet) og GD Relex (Kommissionen) bør indgå heri, så der etableres fælles geografiske og tematiske kontorer. Der var enighed om, at handel fortsat bør ligge hos Kommissionen. De fleste delegationer mente, at udvidelse som sådan fortsat bør ligge hos Kommissionen, men accepterede, at forbindelserne med kandidatlandene også har vigtige udenrigspolitiske aspekter, som også bør dækkes af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil. Det var opfattelsen, at det er nødvendigt at arbejde videre med andre områder som f.eks. udviklingssamarbejde og ESFP's strukturer og krisestyring.

Med hensyn til personale spørgsmål blev det anerkendt, at det primære ansvar ligger hos den højtstående repræsentant. Det blev understreget, at det er vigtigt at sikre, at et tilstrækkeligt antal diplomater fra medlemsstaterne indgår i tjenesten på alle niveauer allerede fra starten. Der var bred enighed om, at de skal være midlertidigt ansatte og ikke nationale eksperter, og at diplomater fra medlemsstaterne og personale fra institutionerne bør have samme status og roller. En lang række delegationer nævnte, at det er nødvendigt med passende geografisk balance. Der bør træffes passende foranstaltninger for at sikre personalets mobilitet.

Der var bred enighed om, at den højtstående repræsentant efter traktaten bliver ansvarlig for forvaltningen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil samt for budget- og personaleanliggender. Dette betyder, at den retlige status for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal give en passende grad af selvstændighed i disse spørgsmål. Under de foreløbige drøftelser om, hvordan dette skal opnås, blev flere forskellige muligheder gennemgået. Der var almindelig enighed om, at der er brug for at arbejde videre med de nærmere konsekvenser af disse muligheder, og at det haster.

Nogle delegationer understregede, at man ved etableringen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør tilstræbe budgetneutralitet.

13. Formandskab for forberedende organer i tilknytning til EU's optræden udadtil (erklæring nr. 9)

Det blev erkendt, at tidsplanen for dette spørgsmål hænger nøje sammen med etableringen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil. Der var bred støtte til at behandle dette spørgsmål med udgangspunkt i en opdeling af arbejdsgrupperne i forskellige kategorier. Der var konsensus om, at grupperne vedrørende handel og udvikling fortsat skal høre under det roterende formandskab. Delegationerne var også enige om, at ESFP-relaterede grupper bør have et stabilt formandskab. Meningerne var imidlertid delte med hensyn til geografiske og horisontale grupper. De fleste delegationer ønskede, at de geografiske grupper fortsat skal fungere under forsæde af det roterende formandskab. Nogle mente, at dette bør være en permanent ordning, andre foretrak at kombinere dette med enten en revisionsklausul eller en aftalt overgang til faste formandskaber efter en forud fastlagt periode. For så vidt angår de horisontale grupper var der åbenhed med hensyn til at acceptere faste formænd, men flere delegationer mente, at hvert enkelt tilfælde bør tages op for sig. Spørgsmålet om, hvordan de faste formænd skal udvælges, blev taget op og vil kræve yderligere drøftelser.

14. Spørgsmål vedrørende Rådet for Almindelige Anliggender (artikel 16 i TEU)

Med hensyn til rådssammensætninger var der almindelig enighed om, at de nuværende sammensætninger på dette stadium bør bibeholdes (bortset fra opdelingen i Rådet for Almindelige Anliggender og Rådet for Udenrigsanliggender som forudset i den nye traktat), men det er dog ikke udelukket, at dette spørgsmål tages op igen senere.

Hvad angår Rådet for Almindelige Anliggendes arbejdsområde var der almindelig støtte til at anvende den nuværende forretningsordens beskrivelse af opdelingen mellem de to dele af AGEX-Rådet som et nyttigt udgangspunkt for fremtidige afgørelser. Det betyder, at Rådet for Almindelige Anliggender foruden at varetage forberedelserne til Det Europæiske Råd og den generelle koordinering også skal tage sig af institutionelle spørgsmål (i bred forstand, herunder eventuelt spørgsmål som subsidiaritet, bedre regulering, forbindelserne med andre institutioner), finansielle overslag, programmering og udvidelse samt følge tværgående spørgsmål såsom Lissabonstrategien. Der var betydelig støtte til, at handel skal dækkes af Rådet for Udenrigsanliggender, men nogle finder det mere passende, at Rådet for Almindelige Anliggender tager sig af det. Nogle ønskede, at Rådet for Almindelige Anliggender skal tage sig af budgetspørgsmål, men en række delegationer var stærkt imod dette. Der var forskellige synspunkter med hensyn til, hvor solidaritetsbestemmelsen og civilbeskyttelse skal høre til.

Med hensyn til Rådet for Almindelige Anliggendes koordinerende rolle var der konsensus om, at den skal styrkes. Der var generel anerkendelse af, at Rådet for Almindelige Anliggender spiller en vigtig rolle i forbindelse med forberedelsen og opfølgningen af møderne i Det Europæiske Råd, og at der derfor er behov for et tæt samarbejde mellem formanden for Det Europæiske Råd og det roterende formandskab for Rådet for Almindelige Anliggender samt Kommissionen. Det var den generelle opfattelse, at sammensætningen af Rådet for Almindelige Anliggender fremover bør afspejle vigtigheden af dets rolle; samtidig accepterede alle, at det er de enkelte medlemsstater, der skal afgøre, hvordan dette mål bedst kan nås.

Gennemførelsen af traktaten
mødekalender

- 16. januar:** Formandskabets oplæg om mødekalender og arbejdsgang
- 24. januar:**
- a) Borgerinitiativ
 - b) Databeskyttelse
 - c) Generaladvokater
 - d) Rådgivende udvalg for udnævnelse af dommere
 - e) Gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter
 - f) Finansforordningen
 - g) Overgang til fælles beslutningsprocedure
- 20. februar:**
- a) Komitéstrukturer på RIA-området
 - b) Gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter (rapport fra Antici-Gruppen)
 - c) Overgang til fælles beslutningsprocedure (rapport fra Antici-Gruppen)
- 6. marts:** Rådets budget for 2009
- 19. marts:**
- a) Rådets budget for 2009 (opfølgende drøftelser)
 - b) Budgetprocedure
- 2. april:**
- a) Spørgsmål i forbindelse med Det Europæiske Råds og Rådets forretningsorden
 - b) Programmering (rapport fra Antici-Gruppen)
- 9. april:** Budgetprocedure (opfølgende drøftelse på grundlag af en rapport fra Budgetudvalget)

- 10. april:** Foreløbig drøftelse vedrørende Tjenesten for EU's Optræden Udadtil
- 16. april:**
- a) Vurdering af fremskridtene + forelæggelse af et opdateret arbejdsprogram
 - b) Rådets forretningsorden (mandat til Antici-Gruppen)
- 24. april:**
- a) Opfølgende drøftelse vedrørende Den Stående Komité for den Indre Sikkerhed
 - b) Budget (debriefing fra formandskabet om treparts mødet den 16. april)
- 30. april:**
- a) Formandskab for forberedende organer i tilknytning til EU's optræden udadtil
 - b) Arbejdsområdet for Rådet for Almindelige Anliggender og Rådet for Udenrigsanliggender
- 7. maj:** Opfølgende drøftelse vedrørende Tjenesten for EU's Optræden Udadtil
- 13. maj:** Tjenesten for EU's Optræden Udadtil: arbejdsområde
- 20. maj:**
- a) Overgang til fælles beslutningsprocedure: forelæggelse af liste over ikke-færdigbehandlede forslag
 - b) Opfølgende drøftelse vedrørende Den Stående Komité for den Indre Sikkerhed
- 21.-22. maj:**
- a) Rapport om Antici-gruppens drøftelser om Rådets forretningsorden
 - b) Det Europæiske Råds forretningsorden
- 28. maj:**
- a) Spørgsmål vedrørende Rådet for Almindelige Anliggender
 - b) Rapport fra Budgetudvalget vedrørende drøftelser om den pragmatiske tidsplan og andre spørgsmål i forbindelse med budgetproceduren
- 4. juni:** Formandskab for arbejdsgrupper i tilknytning til EU's optræden udadtil
- 9. juni:** Det Europæiske Råds forretningsorden
- 11. juni:**
- a) Tjenesten for EU's Optræden Udadtil: budget og juridisk status
 - b) Opfølgende drøftelse vedrørende Den Stående Komité for den Indre Sikkerhed